

GŁOS TOMASZOWSKI

Cena numeru 3 zł

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

SOBOTA 26 CZERWCA 1948 ROKU

Nr 174 (1100)

Oświadczenie ministrów spraw zagranicznych

Z. S. R. R., Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Jugosławii, Polski, Rumunii i Węgier odnośnie decyzji konferencji londyńskiej w sprawie Niemiec uchwalone 24 czerwca 1948 roku na konferencji w Warszawie

WARSZAWA (PAP). 7 czerwca opublikowano komunikat o zakończeniu londyńskiej konferencji trzech mocarstw — Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji — w sprawie Niemiec. Komunikat zawiera decyzje przyjęte na powyższej konferencji w sprawie zasadniczych problemów politycznych i gospodarczych Niemiec, także w sprawie zmiany zachodnich granic Niemiec, aczkolwiek, jak wynika z doniesień prasy, komunikat pomija milczeniem niektóre decyzje uchwalone na konferencji.

Zwołanie konferencji londyńskiej stanowiło pogwałcenie układu poczdamskiego, w myśl którego sprawy dotyczące Niemiec podlegają decyzjom czterech mocarstw — ZSRR, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji — przy czym rozpatrzenie tych spraw zlecono radzie ministrów spraw zagranicznych, składającej się z przedstawicieli tych mocarstw.

Nie można również pominąć faktu, że króje Beneluxu (Belgia, Holandia i Luksemburg) zostały także wciągnięte do udziału w tej separatystycznej naradzie trzech mocarstw, chociaż nie brały w niej udziału także graniczące z Niemcami państwa, jak Polska, Czechosłowacja, ani inne bezpośrednio zainteresowane kraje.

Zwołanie separatystycznej narady londyńskiej w sprawie niemieckiej świadczy o tym, że rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, które organizowały tę naradę postawiły sobie za cel likwidację Rady Ministrów Spraw Zagranicznych, stworzonej na konferencji poczdamskiej, a także likwidację czterostronnego mechanizmu kontroli w Niemczech, utworzonego uprzednio na podstawie porozumienia czterech mocarstw. To pogwałcenie poprzednich układów, zawartych między Stanami Zjednoczonymi, ZSRR, Wielką Brytanią i Francją w sprawie niemieckiej, jak również pogwałcenie zobowiązań w sprawie konsultacji z zainteresowanymi krajami odbywa się na oczach wszystkich i prowadzi do zerwania umowy poczdamskiej o demilitaryzacji i demokratyzacji Niemiec, która to umowa miała na celu niedopuszczenie do powtórzenia się agresji niemieckiej w przyszłości.

Te fakty pogwałcenia istniejących umów w sprawie Niemiec naruszają żywotne interesy nie tylko czterech mocarstw, okupujących Niemcy i państw, które padły ofiarą agresji niemieckiej, lecz również interesy wszystkich krajów europejskich, dążących do ustalenia długotrwałego pokoju w Europie.

Jak wiadomo, umowy, zawarte w Jałcie i Poczdamiu, mają na celu rozbrojenie i likwidację przemysłu wojennego Niemiec, podważenie istotnych podstaw militarystyki niemieckiej i niedopuszczenie do odbudowy Niemiec, jako mocarstwa agresywnego i w ten sposób przekształcenie Niemiec w miłujące pokój i demokrację państwo. Przy tym umowy, zawarte w Jałcie i Poczdamiu, przewidują obowiązek Niemiec płacić reparacje, aby w ten sposób choć częściowo powetować straty krajom, które ucierpiały na skutek agresji niemieckiej.

Decyzje konferencji londyńskiej trzech mocarstw, z udziałem Beneluxu zmierzają do innych celów. Odrzucają żądanie demilitaryzacji i demokratyzacji Niemiec, żądanie przekształcenia Niemiec w miłujące pokój i demokratyczne państwo i pomijają całkowicie milczeniem zobowiązania reparacyjne Niemiec. Decyzje londyńskie nie zmierzają ku temu, ażeby zapobiec możliwości nowej agresji niemieckiej, lecz ku temu, by przekształcić zachodnią część Niemiec, a przede wszystkim

ciem ciężki przemysł Zagłębia Ruhry w dziedzinie odbudowy potencjału militarnego Niemiec, by wykorzystał go dla celów wojsko-strategicznego Stanów Zjednoczonych i Anglii. Zrozumiałe jest, że tego rodzaju plan nie może nie stworzyć warunków sprzyjających powtórzeniu się agresji niemieckiej.

Równocześnie decyzje konferencji londyńskiej wskazują, na czym polega istotne znaczenie „zachodniego sojuszu wojskowego”, utworzonego ostatnio przez rządy Wielkiej Brytanii, Francji, Belgii, Holandii i Luksemburgu pod egidą Stanów Zjednoczonych. Je-

szcze bardziej jawnie niż „zachodni sojusz wojskowy”, obejmujący pięć wyżej wymienionych państw, konferencja londyńska, w której uczestniczyły również Stany Zjednoczone, postawiła sobie jako zadanie nie zapobieżenie nowej agresji niemieckiej, lecz zupełnie inne cele. Stwierdziwszy niemożliwość włączenia całych Niemiec do planów strategiczno-wojskowych Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, konferencja londyńska dąży do stworzenia z zachodnich stref Niemiec bazy dla tych planów, przez oderwanie tych stref od reszty Niemiec.

Wielkiej Brytanii i Francji przygotowały wprowadzenie tzw. statutu okupacyjnego w zachodnich strefach Niemiec, do czego komunikat londyński czyni aluzję w wyrazach umyślnie mglistych.

Podczas gdy interesy wszystkich miłujących pokój narodów wymagają rychłego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, co winno spowodować zlikwidowanie reżimu okupacyjnego w Niemczech i całkowite przywrócenie narodowi niemieckiemu warunków pokojowego i demokratycznego rozwoju — rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji nie chcą dopuścić do szybkiego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami i dążą do narzucenia zachodnim strefom Niemiec „statutu okupacyjnego” ażeby przedłużyć samowolnie okupację Niemiec, nakładając na ludność niemiecką ciężar wydatków okupacyjnych na przeciąg długich lat.

Taka polityka władz amerykańskich, brytyjskich i francuskich prowadząca do ujarznienia ludności niemieckiej i do zwłoki w uregulowaniu problemu pokoju w Europie, nie da się pogodzić z zadaniem przekształcenia Niemiec w miłujące pokój i demokratyczne państwo, ani też z dążeniem narodów do jak najrychlejszego ustanowienia demokratycznego pokoju w Europie.

3) Decyzje w sprawie struktury państwowej w zachodnich strefach Niemiec powziętej przez konferencję londyńską proponowane są dachem antydemokratycznym

Wszelkie przygotowania do zwołania tak zwanego zgromadzenia ustawodawczego i do stworzenia konstytucji niemieckiej przekazano trzem gubernatorom wojskowym i premierom krajów zachodnich stref okupacyjnych Niemiec. Od sprawy tej całkowicie odsunęto partie demokratyczne, związki zawodowe i inne organizacje demokratyczne, reprezentujące interesy narodu niemieckiego.

Interesy pokoju i bezpieczeństwa narodów Europy wymagają zlikwidowania hitlerowskiej centralizacji zarządu państwowego Niemiec, która to centralizacja zniweczyła Landtagi i zarząd autonomiczny krajów oraz przywrócenie decentralizacji administracyjnej, jaka istniała przed reżimem hitlerowskim wraz z przywróceniem Landtagów i dwóch izb ogólnoniemieckich. Zapewni to jedność Niemiec i przekształcenie państwa niemieckiego w myśl pokojowych demokratycznych zasad pod warunkiem, że organizacje demokratyczne otrzymają możliwość swobodnej działalności.

Decyzje konferencji londyńskiej idą w zupełnie innym kierunku.

Pod pretekstem niedopuszczenia do odbudowy scentralizowanej Rzeszy, konferencja londyńska usiłuje cofnąć Niemcy wstecz i narzucić narodowi niemieckiemu federalistyczny ustrój państwowy, w którym władza najwyższa jest przekazywana poszczególnym krajom, a zarząd ogólnopaństwowy ogranicza się do funkcji drugorzędnych, jakkolwiek pozostaje to w sprzeczności ze współczesnym rozwojem państw demokratycznych.

Ten plan anglo-francusko-amerykański ma na celu rozczłonkowanie Niemiec, co prowadzi do zniweczenia samodzielnego państwa niemieckiego. Urzeczywistnienie tego planu federalizacji (rozczłonkowania) Niemiec oddaje idee jedności Niemiec w ręce niemieckich szowinistów i odwetowców, dążących do odbudowy Niemiec, jako kraju militarystycznego i panującego nad innymi narodami.

W następstwie tego podniesie głowę idea odwetu, wzmocni się szowinizm, dla którego

[Dalszy ciąg na str. 2-jejde]

Komunikat specjalny

WARSZAWA (PAP). — 24 czerwca zakończyła swe prace konferencja ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Jugosławii, Polski, Rumunii i Węgier.

Na porannym posiedzeniu przewodniczył minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow, na wieczornym — minister spraw zagranicznych Rumunii — A. Pauker.

Konferencja opracowała oświadczenie w sprawie decyzji konferencji londyńskiej.

Tekst oświadczenia podajemy obok.

1) Decyzje konferencji londyńskiej zmierzają do ostatecznego rozbitcia i rozczłonkowania Niemiec

Rezygnując nawet z czysto słownego uznania politycznej i gospodarczej jedności Niemiec, co uprzednio czyniły rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, konferencja londyńska przygotowała utworzenie rządu dla zachodniej części Niemiec, oddzielonej od reszty Niemiec przez separatystyczne posunięcia wyżej wymienionych mocarstw. W tym celu przewidziano zwołanie zgromadzenia ustawodawczego, specjalnie dobranej z pośród przedstawicieli krajów angielskiej, amerykańskiej i francuskiej stref okupacyjnych, co ma zapewnić utworzenie marionetkowego rządu dla zachodniej części Niemiec, składającego się z takich elementów niemieckich, które dogadzają władzom okupacyjnym w strefach zachodnich i powiązane są ścisłymi więziami z amerykańskimi i angielskimi monopolami kapitalistycznymi, lecz nie powiązane z narodem niemieckim i wrogie wobec jego demokratycznych dążeń.

Oznacza to, że między Stanami Zjednoczonymi, Wielką Brytanią i Francją została zawarta transakcja w sprawie przeprowadzenia politycznego i gospodarczego rozbitcia i rozczłonkowania Niemiec oraz stworzenia w strefach zachodnich separatystycznego rządu, który miałby przeciwstawić się słusznym żądaniom narodu niemieckiego w sprawie jedności i demokratyzacji Niemiec.

Oprócz wyżej wskazanych posunięć w kierunku politycznego rozbitcia i rozczłonkowania Niemiec, rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji przeprowadzają teraz nowe posunięcia, mające na celu również gospodarcze rozbitcie i rozczłonkowanie Niemiec. Natychmiast po zakończeniu konferencji londyńskiej, rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji zaczęły przeprowadzać separatystyczną reformę pieniężną dla zachodnich stref Niemiec, opublikowaną 18 czerwca, chociaż wyżej wspomniany komunikat pomija milczeniem decyzje konferencji londyńskiej w tej sprawie.

Separatystyczna reforma pieniężna w zachodnich strefach Niemiec została wprowadzona w życie wbrew oczywistej konieczności przeprowadzenia jednolitej reformy pieniężnej dla całych Niemiec na podstawie porozumienia między ZSRR, Stanami Zjednoczonymi, Wielką Brytanią i Francją, jak to proponował rząd radziecki.

Zamiast istniejącego dotychczas jednolitego systemu pieniężnego z jednolita dla całych Niemiec marką, jak to było w swoim czasie zadecydowane w umowie czterech mocarstw, rządy Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji przeprowadziły w sposób separatystyczny reformę pieniężną i ustaliły dla zachodniej części Niemiec odrębną markę.

Wznosi to w stosunkach ekonomicznych mur między zachodnią częścią Niemiec a resztą Niemiec i powoduje nowe trudności w likwidacji rozprężenia gospodarczego i w odbudowie gospodarki narodowej Niemiec. Cała reforma pieniężna w zachodnich strefach Niemiec jest przeprowadzana z tym wyrachowaniem, aby zapewnić korzyści wielkim posiadaczom i przede wszystkim tym monopolom niemieckim, które są ściśle związane z amerykańskimi i brytyjskimi monopolami kapitalistycznymi, co stwarza niebezpieczeństwo wzrostu bezrobocia i pogorszenia się sytuacji materialnej pracujących w Niemczech zachodnich i doprowadzi do nowych trudności w stosunkach gospodarczych z innymi krajami.

Takie są nieuniknione skutki konferencji londyńskiej, której uchwały prowadzą do ostatecznego politycznego i gospodarczego rozbitcia i rozczłonkowania Niemiec.

2) Realizowanie polityki rozbitcia i rozczłonkowania Niemiec zrywaniem zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami,

bez którego nie można zakończyć przeciągającego się stanu wojny i reżimu okupacyjnego w Europie. Nie jest rzeczą przypadkową, że komunikat konferencji londyńskiej nie wspomina ani słowem o traktacie pokojowym z Niemcami i nawet nie wzmiankuje o kwestii przygotowania traktatu pokojowego.

Decyzje konferencji londyńskiej Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji, przy udziale Beneluxu, potwierdzają fakt, że rządy tych mocarstw i zbliżone do nich koła niemieckie nie są zainteresowane w szybkim zawarciu niemieckiego traktatu pokojowego i w szybkim wyprowadzeniu wojsk okupacyjnych z Niemiec.

Zamiast pokojowego uregulowania sprawy całych Niemiec, rządy Stanów Zjednoczonych,

Kronika Tomaszowa

KOMU WINSZUJEMY

Sobota, 26 czerwca 1948 r.
Dziś: Jana, Pawła

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Straż Pożarna — 51
Milleja Obywatelska — 47
Dworzec Kolejowy — 4
Komitet PPR — 46
Komitet PPS — 166

K I N A

Kino „Przedwiośnie“ wyświetla film prod. angielskiej p.t. „Na tropie zbrodni“.

ADRES REDAKCJI:

Tomaszów, ul. św. Antoniego 26, tel. 46

Plan inwestycyjny Zarządu Miejskiego

Na wniosek Komisji Planowania Miejska Rada Narodowa w Tomaszowie zatwierdziła szeroko zakreślony plan inwestycyjny, którego realizacja w znacznym stopniu zmieni oblicze miasta.

Na pierwszy plan wysuwa się budowa nowej łaźni miejskiej oraz związana z tym przebudowa kotłowni przy ul. Tkackiej. Jest to zagadnienie palące ponieważ jedyna istniejąca łaźnia miejska nawet w małym stopniu nie zaspakaja potrzeb mieszkańców. Projektuje się dalej budowę nowej centralnej chłodni oraz przedchłodni przy rzeźni miejskiej. Równocześnie opracowuje

się plany zelektryfikowania urzędów, pralni, suszarni i magli w szpitalu miejskim. Wykonanie tych zamierzeń uzależnione jest jednak od uzyskania odpowiednich dotacji państwowych.

Z własnych środków budżetowych przeprowadza się wielką akcję ulepszenia i konserwowania nawierzchni ulic. Ulica Nowowiejska zostanie znacznie poszerzona i zabrukowana kamieniem polnym, ulica Daszyńskiego uzyska nawierzchnię z kostki granitowej. Na ulicach Wesołej i Milej położony zostanie chodnik z płyt betonowych, wyprodukowanych we własnej betoniarni miejskiej, z jednoczesnym

znacznym złagodzeniem zakrętu przy wylocie ul. Wesołej i Milej, kosztem terenu dawnej fabryki Borsteina. Największe zmiany są na ul. Projektowej. Ulica ta zostanie przebita od ul. Roli - Żymierskiego do ulicy Długiej oraz na całej jej długości do ul. 18-go Stycznia położone będą chodniki z obustronnymi rynsztokami i jezdnią ze szlaki. Bruk kamienny na ul. Jerozolimskiej do ul. Polnej zastąpi równa jezdnia z kostki betonowej. Na ulicy Limanowskiego położone będą płyty chodnikowe betonowe z krawężnikami ulicznymi.

Jak już pisaliśmy inwestycje te mogą być przeprowadzone w dużej mierze dzięki istnieniu w Tomaszowie betoniarni podległej Wydziałowi Technicznemu przy Zarządzie Miejskim.

Również z własnych sum budżetowych zostaną pokryte wydatki związane z przeprowadzeniem robót mostowych. Na moście na rzece Czarnej zmurszały pokład górny zostanie zamieniony nowym. Przy moście Brzustówka na Pilicy zostanie wzmocniony uszkodzony obecnie przyczółek mostowy. Most przy ul. Roli - Żymierskiego zostanie poddany gruntownemu remontowi i pracom konserwatorskim, przy moście tym przeprowadzi się również konieczne naprawy i konserwacje. Opracowuje się również plan nowego żelazo - betonowego mostu na rzece Wolbórze przy ul. Legionów, na miejsce istniejącego starego mostu drewnianego.

Interesujące plany przebudowy miasta opracowuje dla Tomaszowa Urząd Planowania Przestrzennego w Łodzi. W planach tych przewiduje się przeniesienie wszystkich urzędów przemysłowych z centrum miasta i koncentrację ich na skrzyżowaniu szos Ujazdowskiej i Warszawskiej. Przeprowadzenie tych planów przyczyniłoby się znacznie do polepszenia warunków higienicznych i zdrowotnych miasta. (B.)

Koniec roku szkolnego

We wszystkich 9 szkołach podstawowych w Tomaszowie wre gorączkowa praca przed zakończeniem roku szkolnego. Uroczyste zakończenie nauki nastąpi w dniu 26 czerwca br. W uroczystościach, które odbywać się będą jednocześnie we wszystkich szkołach, wezmą udział oprócz rodziców, również przedstawiciele organizacji spo-

łecznych i partii politycznych. W programie przewidywane są występy sceniczne zespołów dziecięcych poszczególnych szkół, śpiewy chóralne i zespołowe, popisy taneczne i t. d.

Odbędzie się również specjalne lekcje pokazowe z poszczególnych przedmiotów dla rodziców i przedstawicieli czynnika społecznego.

Walczmy z niepunktualnością!

W sali Zw. Zaw. Włóknarzy, Armii Czerwonej 6., 22 czerwca odbyło się wspólne zebranie Zarządów Oddziałów Zw. Zaw. w Tomaszowie, Rad Zakładowych, oraz aktywny związkowy. Przy omawianiu bieżących spraw przedstawiciele fabryk poruszyli sprawę niewłaściwego rozdziału węgla na kartki w składzie „Społem“. Wydawany węgiel jest w przeważnej części zwykłym miałem węglowym i nie nadaje się do użytku. Postanowiono również zwrócić się do Wydziału Aprowizacji Zarządu Miejskiego o załatwienie ekwiwalentu gotówkowego za kartki żywnościowe dla dozorców domowych. Jak się bowiem okazuje dozorca za pierwsze półrocze 1948 r. nie otrzymali jeszcze należnego im ekwiwalentu.

Wiele tomaszowskich rodzin ma na utrzymaniu sieroty wojenne; niestety obowiązująca obecnie ustawa przewiduje jedynie pieniężny dodatek rodzinny dla dzieci — członków rodziny. Uznano, że ustawa ta jest krzywdząca dla wszystkich tych robotników i pracowników, którzy ponoszą pełne wydatki związane z utrzymaniem sierot; z tego względu uchwalono zwrócić się do właściwych czynników z prośbą o znalezienie obowiązującej ustawy

w sensie rozszerzenia jej mocy i na sieroty wojenne.

Obszerny referat „Masowa produkcja a wydajność pracy“ wygłosił ob. Spychała. Prelegent omówił znaczenie współzawodnictwa pracy dla wykonania planów produkcyjnych. Uwypuklił również znaczenie walki o marnotrawstwo i walki o punktualność dla dalszego zwiększenia wydajności pracy.

Ob. Smółski Zygmunt zwrócił się do wszystkich zebranych z apelem by podjęli na swym własnym terenie pracy zdecydowaną i energiczną walkę z marnotrawstwem, lenistwem i brakiem zdy-

scyplinowania. Akcja zainicjowana przez robotników łódzkich winna odbić się szerokim echem i znaleźć pełne zrozumienie we wszystkich zakładach przemysłowych Polski.

Na zakończenie uchwalono jednomyślnie rezolucję, w której wszyscy zebrani zobowiązali się rozwinąć w poszczególnych fabrykach Tomaszowa szeroką akcję, uświadamiającą doniosłość i wagę punktualności w walce o wykonanie planu trzytygodniowego i podniesienie stopy życiowej mas pracujących.

Na sali sądowej

Miller Jan za uszkodzenie ciała ob. Pietruszkowi został skazany wyrokiem Sądu Grodzkiego na 2000 zł. grzywny z zamianą w razie nieściągalności na 8 dni aresztu.

Stanisław Świerdziński przez nieostrożne prowadzenie samochodu doprowadził na szosie między Ujazdem a Tomaszowem do zderzenia samocho-

du z furmanką. W wyniku zderzenia siedzący w samochodzie Gajewski Marian doznał złamania ręki. Nieostrożny szofer został skazany na 4 miesiące aresztu z zawieszeniem kary na 2 lata oraz na 1000 zł. grzywny.

Urban Mieczysław nabył od nieznanego osobnika 4 surowe skóry, wiedząc że osobnik ten nie miał pozwolenia na handel skórami. Urban został skazany na 6 miesięcy aresztu z zawieszeniem wykonania kary na 2 lata.

Cytryny dla świata pracy

Do Tomaszowa nadszedł dawno oczekiwany transport cytryn. Spółdzielnia „Społem“ otrzymała ogółem 3250 kg. cytryn, z czego 20 procent przeznaczono dla miejscowych szpitali i spółdzielni, 80 procent oddano do dyspozycji Związków Zawodowych, celem rozprzestrzenienia cytryn wśród świata pracy.

Jak się dowiadujemy, każdy członek Zw. Zaw. otrzyma po jednej cytrynie w cenie 30 zł.

Jeszcze można nabywać meble

Centrala Przemysłu Drzewnego posiada jeszcze znaczne zapasy kredensów pokojowych w cenie od 28000 do 42000 zł., kompletów kuchennych po 32000 zł., różnego rodzaju krzesła i urzędów biurowych. Wszystkie zainteresowane osoby pragnące nabywać meble na warunkach, ustalonych dla świata pracy, winny się niezwłocznie

zgłosić w P. C. H. na placu Kościuszki w Tomaszowie. Na składzie są również łózka sprzedawane po zniżonych cenach chłopom w ramach akcji „Przemysł dla wsi“.

W najbliższym czasie spodziewane są nowe transporty tapczanów i szaf dwudrzwiowych.

Szkolne kluby radiowe

Spółeczny Komitet Radiofonizacji Kraju rozpoczął akcję organizowania na terenie szkół klubów radiowych, których zadaniem jest umożliwienie uczniom praktycznego zetknięcia się z radiotechniką. Dzięki pracy w takich klu-

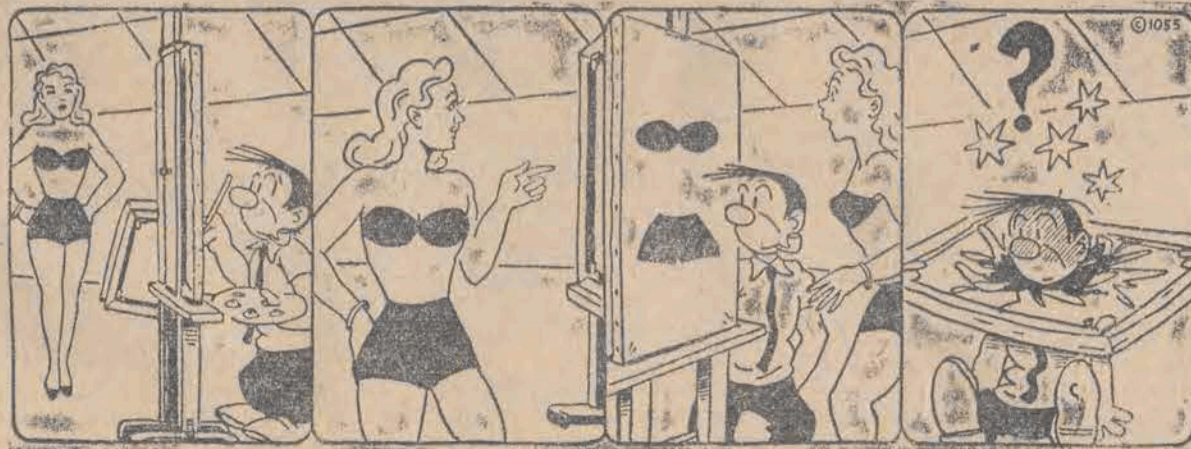
bach młodzi miłośnicy radia pogłębiają swą wiedzę o radiofonii, szkolic się na wakacyjnych kursach radiotechnicznych oraz dzięki wycieczkom i prelekcjom zapoznają się z obsługą stacji nadawczych.

Szkolne kluby radiowe organizowane są przy kółkach krajoznawczych. Nowoutworzony klub radiowy winien zgłosić swoje powstanie Społecznemu Komitetowi Radiofonizacji Kraju, Warszawa, ul. Smulikowskiego 6 — 8, skąd otrzyma dokładne instrukcje przyszłej pracy.

Wycieczka PCK do Łodzi

Kolo młodzieżowe PCK przy szkole powszechnej nr 6 urządzi w dniu 26 czerwca br. wycieczkę do Łodzi. Program przewiduje zwiedzenie ogrodów botanicznych, muzeum przyrodniczego i ogrodu zoologicznego.

Przygody
Jasia
Wierciniety

Małujemy!

Aż miło!

To jestem ja!

Masz!

